

saavidt jeg veed af 1833, ubvidet denne Til-
 labelse til Rjøretøier, som ikke ere Arbeids-
 vogne, og tillige til de Beboere ved Frederiks-
 berg Allée, som mundgaaelig skulle passere
 Alléen for at komme til deres Eiendomme.
 Denne Indskrænkning bestaaer, saavidt mig
 bekjendt, endnu, og Staten maa vel være i sin
 Ret til, naar den skulde finde det hensigtsmæs-
 sigt, da atter at reise sin Fernport udenfor Al-
 leen og bruge den lovlige Ret, som den har.
 Naar nu Slottets Eier giver efter, tier stille,
 lader Enhver kjøre paa sin Eiendom og benytte
 Alléen og Haven og lukker Døren for, at der
 er Mange, der kjøre der, som ikke have Ret
 dertil, — thi det er sandsynligt, at naar Løven
 skulde overholdes, vilde Mange blive musceterede
 med 1 Rd. hver Gang, de kjørte igjennem
 Alléen, — naar vi tie til, at alle disse slide
 paa Veien, og man saa ovenkjøbet vil sige
 til os: Giv os hele Veien og en Medgift
 af 8,000 Rd., saa synes jeg ikke, at dette er
 billigt. Staten har i det Hele taget, saavidt
 jeg kan see, en meget ringe Interesse af, at
 denne Vej bliver sat i en udmærket Stand.
 Der er vist Andre, der have Interesse deraf,
 og jeg er overbevist om, at Alléen skaffer Fre-
 deriksberg saa umaadelige Indtægter, at det
 dog nok kunde være, at den selv kunde bære
 Udgifterne til sin Vedligeholdelse, saa at ikke
 Staten, for at komme af med den, ovenkjøbet
 bør betale derfor. At Staten overdrager sin
 Eiendom til Frederiksberg Commune, skal jeg
 for mit Vedkommende ikke have det Mindste
 imod, thi vi have, saavidt jeg kan see, ikke den
 ringeste Interesse af at beholde denne Vej,
 men at man vil paalægge os ovenkjøbet at
 sætte den i god Stand først, hvortil 8,000 Rd.
 neppe vil udrette meget, kan jeg ikke finde rigtigt.
 Man skal ikke være saa rundhaandet med Statens
 Midler. Jeg troer heller ikke, at nogen anden
 Eier let vilde gjøre Sligt, og han vilde neppe
 blive opfordret dertil. At Frederiksberg Com-
 mune forlanger at faae langt Mere, undrer
 mig ikke; man er i Reglen ikke saa omfjend-
 t, naar man stiller Fordringer til Statskassen.
 Der har tidligere af Rjøbenhavns Commune
 været ydet et Bidrag til Alléens Vedligehol-
 delse; men jeg har ikke kunnet opdage, hvor-
 ledes det er gaaet til med denne Sum. Vi

finde paa Finansbudgettet for 1850—51 en
 Sum af 300 Rd., der er opført som Rjøben-
 havns Communes Bidrag til Alléens Vedligehol-
 delse. Hvorledes det er gaaet til, at disse
 Penge ikke mere findes paa Budgettet, veed
 jeg ikke, men jeg har ikke fundet dem senere,
 og dersom Nogen kunde give Oplysninger i
 saa Henseende, vilde det være mig kjær-
 t; maastee fik man saa det Pys i Sagen, som
 man nu savner. Indtil jeg for mit Vedkom-
 mende overbevises om, at Staten har Forplig-
 telse i saa Henseende overfor dem, der besørge
 denne Vej, kan jeg ikke være med til at be-
 vilge Noget som Medgift til Alléen. At vi i
 saa Fald skulle holde den vedlige og votere til
 Vedligeholdelsen, kan vel være — den er ikke
 i den bedste Stand for Diebliffet —, men det
 forekommer mig, at naar en saadan Vedligehol-
 delse stadig skal vende tilbage, har Staten
 ogsaa Grund til at bruge sin lovlige Ret. Der
 er desuden ingen Nødvendighed for, at denne
 Vej sættes saa udmærket istand; vi have en
 Hovedlandevei, der løber parallel med den, og
 gamle Kongevei, som just heller ikke er i saa
 stor Afstand fra den. Skulde vi være saa
 rundhaandede og lægge Veie saa tæt ved hin-
 anden, saa vilde næsten den halve Jord gaae
 bort til Veie. Alléen er der nu imidlertid
 engang, og jeg kan ikke nægte, at den er en
 Behagelighed og en Prydelse; jeg vilde derfor
 ikke finde det rigtigt at faae den nedlagt som
 saadan, men jeg siger, at fra Statens Stand-
 punkt kan det, saavidt jeg kan skjønne og for-
 staae, ikke kaldes en billig Fordring, at den,
 naar den overlader Alléen til fri Afbenyttelse,
 ovenkjøbet skal give en Medgift for at faae en
 Hovedforbedring bragt istand. Saalænge jeg ikke
 kan skjønne dette eller sine nogensomhelst Forplig-
 telse for Staten, kan jeg for mit Vedkommende
 ikke være med til at bevilge Noget dertil. — Der
 blev før af den ærede Minister henpeget til
 tidligere Forhandlinger. Det er ganske sandt,
 at der har været ført saadanne Forhandlinger,
 men der har ogsaa været reist stærk Tvivl om
 Hensigtsmæssigheden, og hvorvidt der kunde
 blive Spørgsmaal om Erstatning. Saavidt
 jeg erindrer, og jeg troer ikke, at jeg hukker
 feil, har dette ogsaa været paa Dntale i
 Landstinget, og Ordføreren der hittede den-